13.04.2026 г. / 01:45:33

Вяра

Християнски призив за изповядване на вярата

Ще цитирам някои много обезпокоителни точки от Торонтската декларация (1950), която е **подписана от всички поместни църкви**, **включително и от Българската**:

„Църквите-членки съзнават, че тяхното членство в Църквата Христова е по-всеобемно, отколкото членството в собствените им църкви... Всички християнски църкви, включително и Римската църква, считат, че няма пълно тъждество между членството във Вселенската Църква и членството в собствената им Църква... Те признават, че **има членове на Църквата „вън от стените ѝ“**, че те еднакво принадлежат към Църквата и дори, че **има „Църква извън Църквата“**. Това признание се изразява във факта, че с много малки изключения **християнските църкви признават за легитимно кръщението, извършено от другите църкви** *(пункт IV, т.3).*

Този документ всъщност представлява официалната еклезиология на новата световна църква на Антихриста.

Някои поместни църкви не присъстваха на Критския събор (2016 г.) и не подписаха решенията му, но същевременно

отдавна бяха подписали основния еретичен документ, на който той се основаваше – Торонтската декларация (1950).

Някои поместни църкви привидно не общуват помежду си, но са членове на Световния съвет на църквите, където поддържат духовни, молитвени, документални и „кръщелно-богословски“ връзки както помежду си, така и с много секти и ереси. Някои църкви дори привидно са напуснали Световния съвет на църквите, но не са се отказали от еретическата еклезиология, която са подписали, продължават да са в една обща църква с поместните свои "сестри", членки на този съвет, и продължават да изпращат "наблюдатели" на неговите събрания, където отслужват общи литургии с шамани, магьосници, юдеи, окултисти, езичници и т.н.

Дори ако някои църкви, поради недоволството на значителна част от паството си, някога привидно анатемосват икуменизма, те никога няма да се откажат например от „освещаването“ на корбани, украсяването на дървени идоли на коледни елхи в църквите и други езически практики.

Всъщност, в църквите отдавна се наблюдава завръщане към езическите традиции и символика и това е доказано.

Например, символът на двуглавия орел е използван за първи път по време на служби в Константинопол през 13 век (началото на управлението на Палеолозите). Първоначално това е бил специален подарък от императора за патриарсите. Двуглавият орел е древно изображение на демон - шумерският бог на войната Нинурта. Същото това същество е изобразявало и много други демони в различни езически култове, например сред хетите, монголите, персите, китайците, маите, Бактрия, Месопотамия и други. В индуизма това е зловещият бог Гандаберунда, който поглъща хора и животни.

В арабския свят двуглавият орел също се превръща в популярен елемент от източната орнаментика. През Средновековието този символ се появява върху знамената на селджукските турци, които го използват и за украса на стойки за четене на Корана. Двуглавият орел е бил често срещан и в Персия като символ на победата, както и в Златната орда.

Царуването на Палеолозите се свързва и с явлението „Палеологов ренесанс“, но то е просто етап от по-древен и обширен процес, известен като Византийско възраждане, започнал през IX век с появата на Македонската династия. Самото име на този процес ясно показва неговата същност: той възражда езичеството с неговите практики, символи, образи, учения, култура, философски школи и т.н.

С течение на времето върху иконите започват да се появяват светски изображения, напомнящи за античното изкуство (виж например минологията на Василий II Македонец от X век), в църквите се появяват забравени езически символи на жезъла на Хермес - кадуцей с две змии, равностранен кръст, символизиращ шумерския бог на слънцето Уту, а върху агнеца на просфората се появява надписът NIKA, което е точното древногръцко дорийско име на езическата „богиня“ (демон) на победата: Νίκα (Nika);

Епископите и свещениците започнали да носят корони и шапки, докато Свещеното Писание забранява на мъжете да се молят с покрити глави („Всеки мъж, който се моли или пророкува с покрита глава, засрамя главата си“ (1 Кор. 11:4)); цилиндричните калимавки, носени от свещениците, били заимствани от древноперсийски жреци;

Първоначалното древнохристиянско прекръстване, правено с един пръст, било заменено с двупръстно (IX век) и трипръстно (XIII век).

С идването на власт на Македонската династия и съответно началото на Византийския ренесанс започват и процеси на догматически синкретизъм. Патриарх Фотий, който анатемосва Западната църква и нейната ерес Филиокве, е заточен от новия император и е свикан църковен събор, който възстановява духовните отношения с папската ерес. По-късно мястото на Фотий е заето от 18-годишния брат на император Лъв VI, Стефан I, което е напълно незаконен акт. Най-уникалното е, че в съвременните църкви Стефан е смятан за светец редом с Фотий. Има и други подобни случаи, но това е отделна тема.

От всичко казано досега, може да се направи тъжното заключение, че вероятно с настъпването на Византийския ренесанс и последвалото въвеждане на стари езически символи и практики, окултните ритуали, като например боядисването на яйца, са масово възстановени.

Не е изненадващо, че освен синкретисти и униати, някои патриарси са били открито езически философи. Един такъв пример е Генадий Схоларий, който пише философски произведения, защитаващи и тълкуващи ученията на Аристотел, и участва в сериозен дебат с „църковни“ поддръжници на неоплатонизма, като например Георги Гемист Плетон, учителят на Марк Евгеник. Плетон и Генадий са били активни участници в сключването на Фераро-Флорентинската уния.

Схоларий получава патриаршеска власт от турския султан Мохамед II, а с нея идва и първата архиепископска корона. По същество, даването на короната и поемането на върховна политическа светска власт от Константинополския патриарх, извършено от Генадий Схоларий и неговия приятел, султан Мохамед II, е добре планиран акт, следващ унията с Рим и имитиращ гнусните действия на еретическите папи, които са

поели политическа власт, дадена им от франкския крал Пипин III.

Всъщност църковните водачи, които консолидират и политическа власт, са предшественици на Антихриста. Генадий легализира симонията – закупуването на епископски сан от турските власти – и нарежда раздаването на просфори на еретици римокатолици и арменци монофизити (Виж Oeuvres Complètes de Georges Scholarius / Ed. L. Petit, X.A. Sidéridès, M. Jugie. Paris, 1928–1936. IV, 201).

Същият този езически философ Генадий е смятан за „светец“ от съвременните църкви.

Но това са само нюанси на цялостната картина на постепенното и широко разпространено отстъпничество от Бога и възприемането на еретически и езически мерзости, което в крайна сметка доведе до явления като монголско и османско робство, либерални и комунистически революции и в крайна сметка до появата на религията на Антихриста – догматическия и религиозен синкретизъм – и, разбира се, един от основните ѝ догматични документи – Торонтската декларация (1950), подписана от всички поместни църкви.

Конкретно в България еретическите документи и действия на църквата са финалните акорди на много по-стари и по-дълбоки нарушения. „Великденските яйца“ са само малка част от тях.

Запитайте се например дали някога са празнували Коледа (а не Рождество Христово) на Атон.

Трябва да се има предвид, че има още по-скверни окултни практики: - Например „благословението“ на корбани от свещениците по някакъв незнаен начин (в требниците няма „молитви за корбани“ и никоя друга църква няма такава

скверна поганска ислямска практика); - езическите обети, наречени „оброци“; - украсяването на коледни елхи; - поствянето на коледна украса по иконите и зелени клонки по иконостасите. Всички тези мерзости се извършват в самите храмове на Българската църква.

По домовете се въртят баници с късмети, за да се предскаже кой какво да очаква през годината; извършват се борби с „великденски яйца“, дори и в дворовете на църквите, като оцелялото яйце-борак се пази в къщата; вземат клонки от върба на празника Вход Господен и се слагат под леглата; на Неделя Сиропустна се въртят и хапят халви или варени яйца, вързани с червен конец (т.нар. „хамкане“), прескачат се огньове и много други подобни суеверни окултни ритуали за „късмет и здраве“, които нямат нищо общо с християнството, а напротив – те са езически и антихристиянски.

Борбата с езичеството и ереста в съвременните общества и църкви е в ръцете на хората, които наистина искат да спасят душите си. Днес те трябва да повдигнат тези въпроси в своите поместни църкви.

- Можем да започнем с Торонтската декларация (1950), духовното общуване с поместни църкви-членове на Световния съвет на църквите, присъствието на български духовници на асамблеите на този съвет, както и на папските срещи в Асизи и други икуменически сборища. На тези събирания и срещи са се провеждали и продължават да се провеждат общи молитви и служби с езичници, шамани, окултисти, мюсюлмани, юдеи, католици, протестанти и други.

Там се отслужва обща еретическа „Лимска литургия“, съставена от френския реформатор Макс Туриан и приета от комисията „Вяра и ред“ в Лима (Перу) през януари 1982 г.

Не знаят ли духовниците, че каноните забраняват подобни

действия и осъждат както всеки, който ги извършва, така и всеки, който продължава да бъде в духовна връзка с него?

Нека отново припомним какво казват законите на Светата Църква:

„Забранява се моленето с еретик или с разколник.” *(Лаод. 33)*

„Ако някой, макар и вкъщи, се помоли с отлъчен от църковно общение, да бъде (и сам той) отлъчен”. *(10-то апостолско правило)*

„Епископ, презвитер или дякон, който само се е молил с еретици, нека се отлъчи; а ако им позволи да вършат нещо като свещенослужители в църквата, да бъде низвергнат.” *(Апост. 45)*

„Всеки, който пренебрегва някое църковно предание, писано или неписано, подлежи на анатема.“ *(Деяния 7 - Седми Вселенски събор)*

- Трябва да се повдигне въпроса и за епископските жезли със змии (те са копия на "магическия" жезъл на езическия бог Хермес, а и всички знаем какво символизира змията и кой е лъгал нашите предци в рая), равностранните кръстове, двуглавите орли, надписа NIKA върху просфорите (което, както споменахме, е точното древногръцко дорийско име на езическата „богиня“ (демон) на победата Νίκα), боядисването на яйца, украсяването на „коледни“ елхи и други демонични символи и практики - кой и кога ги е въвел, защо древните християни са дали живота си, но не са се покланяли на демонични изображения и не са извършвали езически ритуали, а сега тези изображения стоят в църквите и всеки, който влиза там, им се покланя, а много хора участват в езически традиции?

- Защо духовенството се моли с покрити глави, когато това очевидно нарушава заповедта на Свещеното Писание? Защо тази практика, въведена от турците в гръцките църкви заедно със симонията с цел подигравки и оскверняване на верните, продължава да се използва и днес?

- Защо духовенството все още благославя с пръстено знамение, означаващ името Господне, докато пръстното знамение при прекръстване се е променило? Защо пръстните знамения при прекръстване, въведени през IX и XIII век, съдържат символи на Божествената същност на Христос и Светата Троица? Не е ли това завръщане към древната ерес, която твърди, че Божеството е страдало на кръста?

- Защо и патриарх Фотий I, и човекът, неканонично въздигнат на патриаршеския престол от неговите преследвачи, който е бил техен роднина, бил е само на 18 години и най-важното - бил е униатски еретик с папската ерес, са почитани едновременно като светци?

- Защо изобщо се почитат светци след Фотий, ако църквите са били в духовни отношения с ереста Филиокве и са свикали своя антихристиянски Осми Вселенски събор заедно с нея?

- Защо император Юстиниан I е почитан като светец, след като е починал в ереста на автартодокетизма, заради която е преследвал и свалил от патриаршеския престол свети Евтихий, както е описано в житието му на 19 април?

- Защо такъв откровен езически философ като патриарх Генадий Схоларий, който е написал произведения, защитаващи и тълкуващи ученията на Аристотел, е почитан като светец? Езическите философски училища са били забранени и затворени във Византия още през VI век. Не знае ли духовенството, че тези, които почитат лъжесветци, ще наследят своя дял в ада? *(Виж Правило 34 на Лаодикийския*

събор)

- Защо в богослужебните текстове се използва еретическата молитва „Взбранной Воеводе победительная“, въведена от монотелитския патриарх Сергий? Свързани ли са промените в богослужебните книги с началото на печатането им в еретическата папска владяна от жидовския синедрион Венеция, както е записано в източниците: „По време на прехода от ръкописни към печатни книги, несъответствията в книгите са били заличени, някои текстове са изчезнали напълно и книгите са били стандартизирани. Тази стандартизация се е случила сред гърците през 16 век, когато те са започнали да печатат книгите си в печатниците на Венеция и други западни градове.“ *(„Основные этапы книжной справы“);* „Николай Малакс (починал след 1573 г.) е бил архиерей на Навплия, който е публикувал гръцки литургични книги във Венеция и е композирал свои собствени химни за тях.“ *(Николай Дмитриевич Тальберг „История Церкви - част 2, Состояние богослужения“).*

- Защо конституционните монарси, парламентарните и републиканските власти са „благославяни“ и поменавани в олтарите като „легитимни“ пред Бога, което е нарушение на догмата за самодържавната царска власт и отказ от Свещеното Предание за тайнството миропомазване, венчание на владетеля с властта и приемането на дара на Светия Дух за управление на държавата? *(Виж „Христианское учение о Царской Власти и об обязанностях верноподданных“ - Филарет Московский (Дроздов))*

- Защо на миряните е позволено да си бръснат брадите, което нарушава Свещеното Предание и изкривява Образа Христов в човека?

- Защо кръщението е изменено и осквернено, когато умишлено не се правят три пълни потапяния на кръщавания и

не се произнасят всички запретителни молитви срещу демони?

- Защо постите се облекчават?

- Защо е изменен стария църковен календар, с което отново е нарушено Свещеното Предание?

- Защо се поддържат духовни евхаристийни отношения с църкви, които са променили и честването на Възкресение Христово, като например Финландската църква? Не знаят ли духовниците, че според каноните не само Финландската църква е отлъчена, но и всички, които продължават да поддържат молитвени отношения с нея – „Да бъдат отлъчени от общение и изключени от Църквата всички ония, които дръзват да нарушават постановленията на Светия и велик събор, станал в Никея, в присъствието на благочестивия и боголюбезен цар Константин, относно празника на спасителното Възкресение, ако продължават да противоборстват срещу доброто установление... И съборът изключва от свещенослужение не само такива, а и всички ония, които дръзват да са в общение с тях, след като са били низвергнати...“. *(Антиох. 1)*

- Защо ренесансовите икони и стенописи със светски изображения се считат за „православни“, нарушавайки по този начин иконографския канон? Тези промени започват във Византия още през IX-X век, с настъпването на „македонския ренесанс“, а днес в църквите могат да се видят напълно светски портрети, наподобяващи фотографии.

Има и други въпроси, но тези са от първостепенно значение сега.

Свещеното Писание и каноничните правила са категорични относно това, какво трябва да прави всеки християнин в ситуации на повсевместна ерес. Въпросът за спасението на

душата чрез изповядване на вярата, самокръщение и служение на Бога от миряните, са ясно изложени в Свещеното Предание. Аз самият не измислям нищо:

„... ония, **които се отделят от общение със своя предстоятел поради някои ереси**, осъдени от светите събори или от отците, т. е. когато той открито проповядва ерес и явно учи това в Църквата, такива не само не ще подлежат на каноническо наказание за това, че преди да има съборно решение са се отделили от такъв епископ, а, напротив, ще заслужат чест, която се пада на православни, **понеже те не са осъдили епископи, а лъжеепископи и лъжеучители**, и не са разсекли с разкол единството на Църквата, а, обратно, побързали са да освободят Църквата от разколи и разцепвания." (*15-то правило на Двукратния Константинополски събор*);

„Изобщо заповядваме, единомишленици с православния и вселенски събор от клира **по никой начин ДА НЕ СЕ ПОДЧИНЯВАТ НА отстъпили или ОТСТЪПВАЩИ от православието епископи**." *(3-то правило на III Вселенски събор);*

„Страни от еретик, след като го посъветваш веднъж и дваж, знаейки, че **такъв човек се е извратил и греши, като сам осъжда себе си."** *(Тит. 3:10-11);*

„Всяка ерес да бъде анатемосана" (*II Вселенски събор – Константинопол (381 г.), Пр. 1);*

„Ние пазим и спазваме догматите на Едната, Света, Съборна и Апостолска Църква и анатемосваме нововъзникналите нововъведения и всички ереси." *(Седми Вселенски Събор. Деян. 7);*

„православните не трябва да се оскверняват с общение

с еретици, но трябва да го избягват като „змийна отрова, която не нанася вреда на тялото, но очерня дълбината на душата”. (*Св. Григорий Богослов, Слово 33)*

"Прелюбодеяние е – казва –, не само когато някой осквернява своята плът, но и който постъпва подобно на езичниците, също прелюбодейства. Тъй че, ако някой постоянства в тези деяния и не се покае, избягвай го и не съжителствай с него. Ако не го сториш, и ти си съпричастен на неговия грях..."

(Книгата „Пастир“ на свети апостол Ерм)

Правила на светите апостоли:

Правило 10: Ако някой, макар и вкъщи, се помоли с отлъчен от църковно общение, да бъде (и сам той) отлъчен.

Правило 11: Ако някой, който се брои в клира, се помоли с низвергнат, и сам нека бъде низвергнат.

„**Главното за християнина е да каже анатема на ереста и да прекрати всяко общение с еретиците**” *(Свети Василий Велики. Писмо 109, До презвитерите в Тарс).*

„Ако някои твърдят, че изповядват напълно Православната вяра, **но се намират в общение с тези, които ѝ противоречат**, ако след предупреждение не прекратят това общение с тях, **то такива не бива са бъдат считани за братя**” *(Patrologia Orientalis. Vol.17, p. 303.).*

„**еретиците не са насаждение на Отца, но зъл произрастък, принасящ смъртоносен плод, който вкуси от него незабавно умира**” *(св. Игнатий Богоносец, Послание до Тралийци, XI).*

Преп. Теодор Студит: „Евхаристията на еретиците е отровен хляб” *(Творения. Т.2. СПб. 1908. Ч.2, с. 532.)*

Иероним Стридонски: „Причастието на еретиците е храна на демоните!”

Преп. Иоанн Дамаскин: „С всички сили да се пазим, нито да приемаме причастие на еретици” – срв. Апост. 46, защото: „Еретическата евхаристия съединява с дявола..., помрачава..., убива” *(Преп. Теодор Студит. Творения. Т.2. Ч.3, с. 742-743.)*

Преп. Теодор Студит: „Наистина, откакто е въведена ереста, то отлетял е Ангелът – хранител от техните храмове и те са станали обикновени постройки” *(Творения. Т.2. Ч.3, с. 622-626.)*

Правило на Тимотей Александрийски:

Въпрос 9

Трябва ли свещенослужител да се моли в присъствие на ариани или на други еретици; или ще му бъде ли във вреда, когато в тяхно присъствие извършва молитва или свещенодействие?

Отговор

През време на литургията дяконът, пред самото време на целуването, възглася: които сте вън от общение, излезте. Затова **такива не трябва да присъстват, ако не обещаят, че ще се покаят и че ще напуснат ереста**.

Правила на Лаодикийския събор:

Правило 6

Да не се допускат еретици да влизат в Божия дом, докато са още в ереста си.

Правило 32

Не се позволява да се приемат благословения от еретици, понеже те са повече пустословия, отколкото благословения.

Правило 33

Забранява се моленето с еретик или с разколник.

Свети Максим Изповедник също ни показа какво трябва да направи всеки християнин, за да спаси душата си в подобна ситуация на повсеместно отстъпничество от Бога:

„- Но какво ще правиш - запитали пратениците, - когато римляните се присъединят към византийците? Вчера от Рим дойдоха двама апокрисиарии и утре, в неделния ден, ще се причастят заедно с патриарха с Пречистите Тайни.

Преподобният отговорил:

- **Дори цялата вселена да се причасти с патриарха, аз няма да се причастя. Защото зная от писанията на свети апостол Павел, че Дух Свети предава на анатема дори ангелите, ако благовестят друго и внасят нещо ново.**“ *(Жития святых. Житие преподобного отца нашего Максима Исповедника).*

И така, какво мислите, трябва ли човек, който иска да бъде истински християнин, да остава в евхаристийно духовно общение с духовенството на която и да е поместна официална църква, или трябва да се отдели, докато тази църква не осъди Торонтската декларация, не анатемосва догматичния и религиозния синкретизъм и най-накрая не се отрече от всички езически и еретически мерзости?

Никъде в Свещеното Предание, нито в правилата и каноните на Църквата, не е посочено, че човек първо трябва да намери истински християнски духовник и едва след това да се откаже от духовното общение с ерес.

Напротив!

Поради тази причина ви цитирах Свещеното Писание и

каноните относно действията на християнин при откриване на ерес в църквата му.

Ако някой, който търси спасение на душата, но не може да намери истински християнски свещеници и не е извършил истинския външен обряд на кръщение с тройно пълно потапяне, то Свещеното Предание съдържа ясни съвети какво да се прави. Свещеник не е кръстил, нито е приел света Дросида в Църквата. Тя се е отрекла от езичеството, изповядала християнската вяра и се е кръстила сама, като по този начин е станала християнка и е спасила душата си. (*04.04 по еретическия, † 22.03 по църковния календар - Св. мъченица Дросида, дъщеря на цар Траян*)

„Самокръщението е разрешено“

Богослужение мирянским чином - православная энциклопедия

Източници:

- БИБЛИЯ – КНИГИТЕ НА СВЕЩЕНОТО ПИСАНИЕ

- „Жития святых“ – Димитрий Ростовский (Туптало)

- Правила Святых Апостол и святых отец с толкованиями. - Репр. изд. - Москва : Паломник, Сибирская благозвонница 2000

- Правила на Светата Православна Църква - Част 1. Славянобългарския манастир “Св. Вмчк Георги Зограф”, Света Гора, Атон

- Декларация от Торонто (1950) §IV, т. 3.

- Становище на Св. Синод относно Събора в Крит (2016) и текста „Отношенията на Православната Църква с останалия християнски свят”

http://bg-patriarshia.bg/news.php?id=220554

- Oeuvres Complètes de Georges Scholarius / Ed. L. Petit, X.A. Sidéridès, M. Jugie. Paris, 1928–1936. IV, 201

- Деяния Вселенских Соборов, изданные в русском переводе при Казанской духовной академии : В 7 том. - Изд. 3-е. – Казань : Центральная тип., 1910-. / Том 7. - 1909. - 332 с.

- „Основные этапы книжной справы“

- Николай Дмитриевич Тальберг - „История Церкви - част 2, Состояние богослужения“

- „Христианское учение о Царской Власти и об обязанностях верноподданных“ - Филарет Московский (Дроздов)

- Св. Григорий Богослов, Слово 33

- „Пастир“ - Свети апостол Ерм

- Свети Василий Велики. Писмо 109, До презвитерите в Тарс

- Преп. Теодор Студит - Творения. Т.2. СПб. 1908. Ч.2, с. 532.

- Преп. Теодор Студит. Творения. Т.2. Ч.3, с. 742-743.

- Правила Тимофея, епископа Александрийского (†355)

- Житие преподобного отца нашего Максима Исповедника - Жития святых – Димитрий Ростовский (Туптало)

- Память святой мученицы Дросиды - Жития святых – Димитрий Ростовский (Туптало)

- "Православная энциклопедия - Богослужение мирянским чином"

buditeli.info © 2017